

گفت‌وگو با بیل گیتس

متاورس همه چیز را تغییر خواهد داد

مجازی را ببرند. وضعیتی که اسمیل توصیف می‌کند. جایی که شما هر روز به جایی رفت و آمد می‌کنید و از پشت یک میز در یک دفتر کار می‌کنید. دیگر مانند یک یادگاری از گذشته به نظر می‌رسد، حتی با این که برای بیش از یک قرن عادی بود.

بسیاری از شرکت‌ها و کارگران هنوز در حال کشف این وضعیت جدید خود هستند. برخی به کار حضوری کامل بازگشته‌اند. برخی هم تصمیم گرفته‌اند کلاً از راه دور کار کنند. بیشتر کارمندان و کارکنان اما در نقطه‌ای مابین این دو وضعیت قرار دارند و هنوز در تلاشند تا بفهمند با کدام روش بهترین بازدهی را دارند.

هیجان زیادی در مورد ظرفیت این موقعیت جدید برای بازخوانی و تحقیق دارم. انتظارات سنتی در مورد کار کم‌رنگ شده‌است. فرصت‌های زیادی می‌بینم که در مورد مسائل مختلف تجدید نظر کنم و بفهمم چه چیزی موثر است و چه چیزی نیست. اگرچه بیشتر شرکت‌ها احتمالاً رویکرد ترکیبی را انتخاب می‌کنند که در آن افراد، بخشی از هفته را به صورت حضوری کار خواهند کرد؛ اما شاهد انعطاف‌پذیری زیادی در مورد توقع از میزان حضور و نوع کار خواهیم بود.

توقع دارید چه روزهایی همه

از میان تمام حوزه‌هایی که با این همه‌گیری دچار تغییری دائمی شدند، گمان می‌کنم محیط کاری چشمگیرترین

تغییر را شاهد بود.

این بیماری همه‌گیر تقریباً در همه صنایع کار را مختل کرد؛ اما کارمندان اداری و سازمانی می‌توانستند بیشترین استفاده از ابزارهای

تأثیر متاورس در حوزه‌های مختلف غیرقابل انکار است. این پدیده نوظهور به مرور گسترش پیدا خواهد کرد و بسیاری از جنبه‌های زندگی ما را تحت تأثیر قرار خواهد داد. آنچه می‌خوانید بخشی از کتاب «چگونه از پاندمی بعدی جلوگیری کنیم» است که حاوی گفت‌وگوی بیل گیتس درباره تأثیر متاورس بر دورکاری در آینده است. یکی از نویسندگان مورد علاقه من، واسلاو اسمیل، یک داستان را در کتاب‌های مختلف خود تکرار کرده‌است. او از زن جوانی برای شما می‌گوید که از خواب بیدار می‌شود و قبل از این که با مترو به محل کار برود، یک فنجان قهوه فوری می‌نوشد. وقتی به دفتر می‌رسد، با آسانسور به طبقه دهم می‌رود و در راه رسیدن به میزش می‌ایستد تا یک کوکاکولا از دستگاه فروش خودکار بگیرد. پیچیدگی داستان این است که موقعیتی که او توصیف می‌کند در دهه ۱۸۸۰ اتفاق می‌افتد، نه دوران مدرن. وقتی سال‌ها پیش برای اولین بار داستان او را شنیدم، احساس کردم چقدر با این داستان وحشی که درون آن است، آشنا هستم؛ اما وقتی دوباره در طول همه‌گیری کرونا آن را خواندم، برای اولین بار احساس کردم در حال توصیف گذشته است نه امروز.

مسعود شایگان
سردبیر کلیک